11/01/25 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି **"ବାପଦାଦା"** ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ଯୋଗ, ଅଗ୍ନି ସଦୃଶ ଅଟେ, ଯେଉଁଥିରେ ତୁମର ସବୁ ପାପ ଜଳିଯାଇଥାଏ, ଆତ୍ମା ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଥାଏ, ସେଥିପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ୟାଦରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଗରେ ରୁହ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହେଉଥିବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କେଉଁ କଥା ପ୍ରତି ବହୁତ-ବହୁତ ଧ୍ୟାନ ରଖିବାକୁ ହେବ?

ଉତ୍ତର**:-** ପଇସା ଦାନ କାହାକୁ ଦିଆଯାଇ ପାରିବ, ଏହି କଥା ଉପରେ ପୂରା-ପୂରା ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ପଡିବ । ଯଦି କାହାକୁ ପଇସା ଦେଲ ଏବଂ ସିଏ ଯାଇ ମଦ ପିଇଲା, ଖରାପ କର୍ମ କଲା ତେବେ ତା'ର ପାପ ତୁମ ଉପରକୁ ଆସିଯିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମକୁ ପାପାତ୍ମାମାନଙ୍କ ସହିତ ନେଣଦେଣ କରିବାର ନାହିଁ । ଏଠାରେ ତ ତୁମକୁ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହେବାର ଅଛି ।

ଗୀତ**:-** ନ □ହ ହମସେ ଜୁଦା ହୋଙ୍ଗେ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଏହାକୁ କୁହାଯାଉଛି ଯୋଗର ଅଗ୍ନି । ଯୋଗ ଅଗ୍ନି ଅର୍ଥାତ୍ ୟାଦର ଅଗ୍ନି । ଅଗ୍ନି ଅକ୍ଷର କାହିଁକି କୁହାଯାଉଛି? କାହିଁକି ନା ଏଥିରେ ପାପ ଜଳିଯାଇଥାଏ । ଏ କଥା କେବଳ ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ - କିପରି ଆମେ ତମଃପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେଉଛୁ । ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନର ଅର୍ଥ ହିଁ ହେଉଛି ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ଓ ତମଃପ୍ରଧାନ ଅର୍ଥ ହିଁ ହେଲା ପାପ ଆତ୍ମା । କୁହାଯାଏ ମଧ୍ୟ ଇଏ ବହୁତ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ଓ ଇଏ ବହୁତ ପାପ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ଏଥିରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଆତ୍ମା ହିଁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେଉଛି ପୁଣି ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇ-ନେଇ ତମଃପ୍ରଧାନ ହେଉଛି ସେଥିପାଇଁ ଏହାଙ୍କୁ ପାପ ଆତ୍ମା କୁହାଯାଉଛି । ପତିତ-ପାବନ ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏଇଥି ପାଇଁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି କି ଆପଣ ଆସି ଆମକୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା କରାଅ । ଆତ୍ମାକୁ ପତିତ କିଏ କରାଇଲା? ଏ କଥା କେହି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଥିଲେ ସେତେବେଳେ ତାହାକୁ ରାମରାଜ୍ୟ କୁହାଯାଉଥିଲା । ଏବେ ପତିତ ଆତ୍ମା ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ ରାବଣରାଜ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । ଭାରତ ହିଁ ପବିତ୍ର ପୁଣି ଭାରତ ହିଁ ପତିତ ହୋଇଥାଏ ବାବା ହିଁ ଆସି ଭାରତକୁ ପବିତ୍ର କରାଇଥା'ନ୍ତି । ବାକି ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ପବିତ୍ର ହୋଇ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଚାଲିଯାଇଥାଆନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ହେଉଛି ଦୁଃଖଧାମ । ଏତେ ସହଜ କଥା ମଧ୍ୟ କାହାର ବୁଦ୍ଧିରେ ରହୁ ନାହିଁ । ଯେବେ ହୃଦୟର ସହିତ ବୁଝିବେ ସେତେବେଳେ ପ୍ରକୃତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେବେ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ନ ହେଲେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ହେଉଛି ସଂଗମଯୁଗର ଯଜ୍ଞ । ଯଜ୍ଞ ନିମନ୍ତେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ତ ନିଶ୍ଚୟ ଆବଶ୍ୟକ । ଏବେ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ମୃତ୍ୟୁଲୋକର ଏହା ଅନ୍ତିମ ଯଜ୍ଞ ଅଟେ । ମୃତ୍ୟୁଲୋକରେ ହିଁ ଯଜ୍ଞ ହୋଇଥାଏ । ଅମରଲୋକରେ କୌଣସି ଯଜ୍ଞ ହୋଇ ନ ଥାଏ । ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ଏ କଥା ପଶିବ ନାହିଁ । ଭକ୍ତି ବିଲ୍କୁଲ୍ ଅଲଗା ମାର୍ଗ ଓ ଜ୍ଞାନ ଅଲଗା ମାର୍ଗ ଅଟେ । ମନୁଷ୍ୟ ପୁଣି ବେଦ-ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ହିଁ ଜ୍ଞାନ ବୋଲି ଭାବିନେଇଛନ୍ତି । ଯଦି ବେଦ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଜ୍ଞାନ ଥା'ନ୍ତା ତେବେ ମନୁଷ୍ୟ ତା' ମାଧ୍ୟମରେ ଘରକୁ ଫେରି ଯାଇଥା'ନ୍ତେ । କିନ୍ତୁ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ କେହି ବି ଘରକୁ ଫେରିଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରର ଆତ୍ମା (ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ)ଙ୍କୁ ହିଁ ସତ୍ତ୍□, ରଜଃ, ତମଃରେ ଆସିବାକୁ ପଡୁଛି ତେବେ ଅନ୍ୟମାନେ ପୁଣି ସତ୍ତ୍□ର ଅଭିନୟ କରି ଘରକୁ କିପରି ଫେରି ଯାଇପାରିବେ? ତାଙ୍କୁ ତ ପୁଣି ତମଃପ୍ରଧାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସି ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଭିନେତାଙ୍କର ନିଜସ୍□ ଶକ୍ତି ରହିଛି ନା । ବଡ-ବଡ ଅଭିନେତାମାନେ କେତେ ନାମୀଗ୍ରାମୀ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ସବୁଠାରୁ ମୁଖ୍ୟ ରଚୟିତା, ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଏବଂ ମୁଖ୍ୟ ଅଭିନେତା କିଏ ଅଟନ୍ତି? ଏବେ ତୁମେମାନେ ବୁଝୁଛ ଗଡ ଫାଦର ହେଉଛନ୍ତି ମୁଖ୍ୟ, ତାଙ୍କ ପଛକୁ ପୁଣି ଜଗତଅମ୍ବା, ଜଗତପିତା ଅଛନ୍ତି । ଜଗତର ମାଲିକ, ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେଉଛନ୍ତି, ଏମାନଙ୍କର ଅଭିନୟ ନିଶ୍ଚୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ । ତେଣୁ ତାଙ୍କର ପ୍ରାପ୍ତି ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଅଟେ । ପ୍ରାପ୍ତି ତ ବାବା ଦେଉଛନ୍ତି, ଯିଏ ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ଅଟନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ମୋତେ ଏତେ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛ, ତେଣୁ ତୁମକୁ ଦରମା ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାପ୍ତି ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି ନିଶ୍ଚିତ ମିଳିବ । ଯଦି ବାରିଷ୍ଟର ପଢାଇବେ ତେବେ କହିବେ ନା, ଏତେ ଉଚ୍ଚପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଉଛି ତେଣୁ ଏହି ପାଠପଢା ପ୍ରତି ପିଲାମାନଙ୍କୁ କେତେ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଦରକାର । ଗୃହସ୍ଥରେ ମଧ୍ୟ ରହିବାକୁ ହେବ, କର୍ମଯୋଗ ସନ୍ନ୍ୟାସ ଅଟେ ନା । ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ରହି, ସବୁ କିଛି କରି ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିପାରିବ, ଏଥିରେ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ନାହିଁ । କାମଧନ୍ଦା କରି ଶିବବାବାଙ୍କ ୟାଦରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ଜ୍ଞାନ ତ ବହୁତ ସହଜ ଅଟେ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି - ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ, ଆସି ଆମକୁ ପବିତ୍ର କର । ପବିତ୍ର ଦୁନିଆରେ ତ ରାଜଧାନୀ ଅଛି, ତେଣୁ ବାବା ସେହି ରାଜଧାନୀର ମଧ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟ କରାଉଛନ୍ତି ।

ଏହି ଜ୍ଞାନରେ ଦୁଇଟି ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ରହିଛି - ଅଲଫ (ବାବା) ଏବଂ ବେ (ସମ୍ପତ୍ତି) । ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହୁଅ ଏବଂ ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କର ତେବେ ତୁମେ ସଦା ସୁସ୍ଥ ଏବଂ ଧନବାନ୍ ହୋଇଯିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ସେଠାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ପରମଧାମରେ ୟାଦ କର । ଘରକୁ ମଧ୍ୟ ମନେ ପକାଅ, ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମେ ଘରକୁ ଯାଇପାରିବ । ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହେଲେ ତୁମେ

ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜା ହେବ । ଏହିକଥା ବୁଦ୍ଧିରେ ଭଲ ରୂପେ ରହିବା ଦରକାର । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ସମସ୍ତେ ତମଃପ୍ରଧାନ ଅଟନ୍ତି । ସୁଖଧାମରେ ସୁଖ, ଶାନ୍ତି, ସମ୍ପତ୍ତି ସବୁ ମିଳିଥାଏ । ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ ରହିଥାଏ । ଏବେ ତ ଦେଖ ଘରେ-ଘରେ କେତେ ଅଶାନ୍ତି ରହିଛି । ଦେଖ ଛାତ୍ରମାନେ କେତେ ହଙ୍ଗାମା କରୁଛନ୍ତି । ନିଜର ଗରମ ରକ୍ତ ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ତମଃପ୍ରଧାନ ଦୁନିଆ, ସତ୍ୟଯୁଗ ହେଲା ନୂଆ ଦୁନିଆ । ବାବା ସଂଗମରେ ହିଁ ଆସିଛନ୍ତି । ମହାଭାରତ ଲଢେଇ ମଧ୍ୟ ସଂଗମର ହିଁ ଅଟେ । ଏବେ ଏହି ଦୁନିଆ ବଦଳିବ । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା କରିବା ପାଇଁ ସଂଗମରେ ଆସୁଛି, ଏହାକୁ ହିଁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ କହୁଛନ୍ତି । ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ମାସ, ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂବତ (ବର୍ଷ) ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ ବିଷୟରେ କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ । ସଂଗମରେ ହିଁ ବାବା ଆସି ତୁମକୁ ହୀରାତୁଲ୍ୟ କରାଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନୁସାରେ ତ ଥା'ନ୍ତି ନା । ହୀରା ସଦୃଶ ରାଜା ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି, ବାକି ଯିଏ ସୁନା ସଦୃଶ ହେବେ ସେ ପ୍ରଜା ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ପିଲା ଜନ୍ମ ନେଲା ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତିର ହକଦାର ହୋଇଗଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆର ହକଦାର ହୋଇଯାଉଛ । ପୁଣି ସେଥିରେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ପଡିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର ପୁରୁଷାର୍ଥ ତୁମର କଳ୍ପ-କଳ୍ପର ପୁରୁଷାର୍ଥର ଆଧାର ହୋଇଯିବ । ଜଣାପଡିଯାଇଥାଏ ଇଏ କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ଏହିପରି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବେ । ଏହାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଏହାଠାରୁ ଆଉ ଅଧିକ ପୁରୁଷାର୍ଥ ହେବ ନାହିଁ । ଜନ୍ମ-ଜନ୍ତାନ୍ତର, କଳ୍ପ-କଳ୍ପାନ୍ତର ଇଏ ପ୍ରଜାରେ ହିଁ ଆସିବେ । ଇଏ ସାହୁକାର ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦାସ-ଦାସୀ ହେବେ । କ୍ରମାନୁସାରେ ତ ହେବେ ନା । ପାଠପଢା ଆଧାରରେ ସବୁ କିଛି ଜଣା ପଡିଯାଇଥାଏ । ବାବା ତୁରନ୍ତ କହିଦେଇ ପାରିବେ ଯେ ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ ଯଦି ତୁମେ କାଲି ଶରୀର ଛାଡିଦେଲ ତେବେ କି ପଦ ପାଇବ? ଦିନକୁ ଦିନ ସମୟ କମ୍ ହୋଇଚାଲିଛି । ଯଦି କେହି ଶରୀର ଛାଡିଦେବେ ତେବେ ପୁଣି ଆଉ ପଢିପାରିବେ ନାହିଁ, ହଁ, କେବଳ ଅଳ୍ପ କିଛି ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବ । ଶିବବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କରିବେ । ଯେପରି ଛୋଟ-ପିଲାକୁ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ୟାଦ କରାଉଛ ତେବେ ସେ ଶିବବାବା-ଶିବବାବା କହିଚାଲିଥାଏ । ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କିଛି ମିଳିଯାଇପାରିବ । ଛୋଟ ପିଲା ତ ମହାତ୍ମା ସଦୃଶ ହୋଇଥା'ନ୍ତି, ବିକାର ବିଷୟରେ କିଛି ଜାଣି ନ ଥାଆନ୍ତି । ଯେତେ ଯେତେ ବଡ ହୋଇ ଚାଲିବ, ବିକାରର ପ୍ରଭାବ ପଡି ଚାଲିବ, କ୍ରୋଧ ହେବ, ମୋହ ହେବ... । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମକୁ ବୁଝାଯାଉଛି ଏହି ଦୁନିଆରେ ଆଖି ଦ୍□ାରା ଯାହା କିଛି ଦେଖୁଛ ସେଥିରୁ ମମତ୍□ ତୁଟାଇ ଦେବା ଉଚିତ୍ । ଆତ୍ମା ଜାଣିଛି ଯେ ଏ ସବୁ କବରଦାଖିଲ ଅର୍ଥାତ୍ ପୋତି ହୋଇଯିବ । ସବୁ ଜିନିଷ ତମଃପ୍ରଧାନ ଅଟେ । ମନୁଷ୍ୟ ମରିଗଲେ ତାଙ୍କର ପୁରୁଣା ଜିନିଷ ଗୁଡିକୁ କରଣିଘୋର (ଧୋବୀ)କୁ ଦେଇ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ବାବା ତ ବେହଦର କରନୀ ଘୋର ଅଟନ୍ତି, ଧୋବା ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ତୁମଠାରୁ ନେଉଛନ୍ତି କ'ଣ ଓ ଦେଉଛନ୍ତି କ'ଣ? ତୁମେ ଯାହା ଅଳ୍ପ କିଛି ଧନ ବି ଦେଉଛ ତାହା ତ ନଷ୍ଟ ହିଁ ହେବାର ଅଛି । ତଥାପି ମଧ୍ୟ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ଧନ ନିଜ ପାଖରେ ରଖ । କେବଳ ଏଥିରୁ ମମତ୍□ ତୁଟାଇଦିଅ । ହିସାବ-କିତାବର ପୁରା ସମାଚାର ବାବାଙ୍କୁ ଦେଇଚାଲ । ପୁଣି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳି ଚାଲିବ । ତୁମର ଯାହା କିଛି ଅଛି, ଏହି ବିଶ୍□ବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ସ୍□ାସ୍ଥ୍ୟ ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତି ନିମନ୍ତେ ଲଗାଇଦେଉଛ । ରୋଗ ପାଇଁ ଡାକ୍ତରଖାନା ରହିଥାଏ, ବିଶ୍□ବିଦ୍ୟାଳୟ ଥାଏ ପଢାଇବା ପାଇଁ । ଏଠାରେ ତ କଲେଜ ଏବଂ ଡାକ୍ତରଖାନା ଉଭୟ ଏକତ୍ର ରହିଛି । ଏଥିପାଇଁ ତ କେବଳ ତିନିପାଦ ଭୂମି ଆବଶ୍ୟକ । ବାସ୍, ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ଆଉ କିଛି ନାହିଁ ସେ କେବଳ ୩ ପାଦ ଜାଗା ଦେଇ ଦିଅନ୍ତୁ । ସେଠାରେ କ୍ଲାସ୍ ଆରମ୍ଭ କରିଦିଅନ୍ତୁ । ୩ ପାଦ ପୃଥିବୀ, ତାହା ତ କେବଳ ବସିବା ପାଇଁ ଜାଗା ହେଲା ନା । ତିନି ପାଦର ହିଁ ଆସନ ହୋଇଥାଏ । ୩ ପାଦ ପୃଥିବୀକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସେବାକେନ୍ଦ୍ରକୁ କେହି ବି ଆସିଲେ, ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝି କରି ଯାଇପାରିବେ । କେହି ଆସିଲେ, ଆସନରେ ବସାଇ ବାବାଙ୍କ ପରିଚୟ ଦିଅ । ବ୍ୟାଜ୍ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ତିଆରି କରୁଛି ସେବା ନିମନ୍ତେ, ଏହା ବହୁତ ସାଧାରଣ ଅଟେ । ଭଲ ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ରହିଛି, ସଂମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ମଧ୍ୟ ଲେଖାଯାଇଛି । ଏହାଦ୍□ାରା ତୁମର ବହୁତ ସେବା ହେବ । ଦିନକୁ ଦିନ ଯେତେ ବିପଦ ଆସି ଚାଲିବ ସେତେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ବୈରାଗ୍ୟ ଆସିବ ଏବଂ ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କରିବାରେ ଲାଗିପଡିବେ - ମୁଁ ଆତ୍ମା ଅବିନାଶୀ ଅଟେ, ନିଜର ଅବିନାଶୀ ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କରିବି । ବାବା ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ୟାଦ କଲେ ତୁମର ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତରର ପାପ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କରି ବାବାଙ୍କ ପ୍ରତି ପୂରା ସ୍ନେହ ରଖିବାକୁ ହେବ । ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ ନାହିଁ । ହଁ, ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବାହ୍ୟ ସ୍ନେହ ଭଲେ ରଖ । କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମାର ପ୍ରକୃତ ସ୍ନେହ ରୁହାନୀ ବାବାଙ୍କ ପ୍ରତି ରହୁ । ତାଙ୍କର ୟାଦ ଦ୍□ାରା ହିଁ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ମିତ୍ର-ସମ୍ବନ୍ଧୀ, ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧି ବାବାଙ୍କ ୟାଦରେ ଲଟକି ରହିଥାଉ । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଯେପରି ୟାଦର ଫାଶୀରେ ଲଟକି ରହିଛ । ଆତ୍ମାକୁ ନିଜର ପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ହିଁ ୟାଦ କରିବାକୁ ପଡିବ । ବୁଦ୍ଧି ଉପରେ ଲଟକି ରହୁ । ବାବାଙ୍କ ଘର ମଧ୍ୟ ଉପରେ ନା । ମୂଳବତନ, ସୂକ୍ଷ୍ମବତନ ଏବଂ ଏହା ହେଉଛି ସ୍ଥୂଳବତନ । ଏବେ ପୁଣି ଘରକୁ ଫେରି ଯିବାକୁ ହେବ ।

ଏବେ ତୁମର ଯାତ୍ରା ପୁରା ହେଲା । ତୁମେ ଏବେ ଯାତ୍ରାରୁ ଫେରୁଛ । ତେଣୁ ନିଜର ଘର ପ୍ରିୟ ଲାଗୁଛି । ତାହା ହେଉଛି ବେହଦର ଘର । ନିଜର ଘରକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ । ମନୁଷ୍ୟ ଭକ୍ତି କରିଥା'ନ୍ତି - ଘରକୁ ଯିବା ପାଇଁ, କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନ ପୂରା ନ ଥିବାରୁ ଘରକୁ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଭଗବାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଅଥବା ନିର୍ବାଣଧାମକୁ ଯିବା ପାଇଁ କେତେ ତୀର୍ଥ ଯାତ୍ରା ଆଦି କରୁଛନ୍ତି, ପରିଶ୍ରମ କରୁଛନ୍ତି । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ କେବଳ ଶାନ୍ତିର ରାସ୍ତା ହିଁ ବତାଇଥା'ନ୍ତି । ସୁଖଧାମକୁ ତ ଜାଣି ହିଁ ନାହାଁନ୍ତି । ସୁଖଧାମର ରାସ୍ତା କେବଳ ବାବା ହିଁ ବତାଉଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ନିଶ୍ଚୟ ନିର୍ବାଣଧାମ, ବାନପ୍ରସ୍ଥକୁ ଯିବାକୁ ହେବ ଯାହାକୁ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ସେମାନେ ପୁଣି ବ୍ରହ୍ମକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଘରକୁ ଈଶ୍□ର ଭାବି ବସିଛନ୍ତି । ମୁଁ ଆତ୍ମା ବିନ୍ଦୁ ଅଟେ । ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଆମର ରହିବାର ସ୍ଥାନ ଅଟେ । ତୁମର ବି ପୂଜା ତ ହେଉଛି ନା । ତେବେ ବିନ୍ଦୁର ପୂଜା କେମିତି କରିବେ । ଯେତେବେଳେ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଶାଳଗ୍ରାମ ତିଆରି କରି

ଗୋଟିଏ-ଗୋଟିଏ ଆତ୍ମାର ପୂଜା କରିଥା'ନ୍ତି । ବିନ୍ଦୁର ପୂଜା କିପରି ହେବ - ସେଥିପାଇଁ ବଡ-ବଡ ଶାଳଗ୍ରାମ ତିଆରି କରିଥା'ନ୍ତି । ବାବାଙ୍କର ତ ନିଜର ଶରୀର ନାହିଁ । ଏହି କଥା ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ । ଚିତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ବଡ ରୂପ ଦେଖାଇବାକୁ ହେବ । ବିନ୍ଦୁକୁ କିପରି ବୁଝିବେ? ଏମିତି ତ ତାରକା ସଦୃଶ ଚିତ୍ର କରିବା ଉଚିତ୍ । ଏହିପରି ତାରାଭଳି ତିଳକ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ମାତାମାନେ ଲଗାଇଥା'ନ୍ତି, ଧଳା ରଙ୍ଗରେ ତିଳକ ମଧ୍ୟ ତିଆରି ହୋଇ ମିଳିଥାଏ । ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଧଳା ଅଟେ ନା, ତାରକା ସଦୃଶ । ଏହି ବିନ୍ଦି ମଧ୍ୟ ଏକ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ । ଭ୍ରୁକୁଟୀ ମଧ୍ୟରେ ଆତ୍ମା ରହିଥାଏ । ବାକି ଏହାର ଅର୍ଥ ତ କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଏ କଥା ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ଏତେ ଛୋଟ ଆତ୍ମାରେ କେତେ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ଏତେ ବମ୍ ଆଦି ତିଆରି କରି ଚାଲିଛନ୍ତି । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ, ଆତ୍ମାରେ ଏତେ ଅଭିନୟ ଭରି ହୋଇ ରହିଛି । ଏହା ବହୁତ ଗୁହ୍ୟ କଥା । ଏତେ ଛୋଟ ଆତ୍ମା ଶରୀର ଦ୍□ାରା କେତେ କାମ କରୁଛି । ଆତ୍ମା ଅବିନାଶୀ, ଆତ୍ମାର ପାର୍ଟର କେବେ ବିନାଶ ହୁଏ ନାହିଁ, ନା ଅଭିନୟ ବଦଳିଥାଏ । ଏବେ ବୃକ୍ଷ ବହୁତ ବଡ ହୋଇଗଲାଣି ଅର୍ଥାତ୍ ଜନସଂଖ୍ୟା ବଢି ଗଲାଣି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ବୃକ୍ଷ କେତେ ଛୋଟ ହୋଇଥାଏ । ପୁରୁଣା ତ ହୁଏ ନାହିଁ । ପବିତ୍ର ଛୋଟ ବୃକ୍ଷର କଲମୀ ଏବେ ଲାଗୁଛି । ତୁମେ ପତିତ ହୋଇଥିଲ ଏବେ ପୁଣି ପବିତ୍ର ହେଉଛ । ଛୋଟ ଆତ୍ମାରେ କେତେ ପାର୍ଟ ଭରି ହୋଇ ରହିଛି । ଏହା ପ୍ରକୃତିର ବିଚିତ୍ରତା ଅଟେ, ଆତ୍ମା ଅବିନାଶୀ ଅଭିନୟ କରି ଚାଲିଛି । ଏହା କେବେ ବନ୍ଦ ହୁଏ ନାହିଁ, ଆତ୍ମା ଅବିନାଶୀ ଜିନିଷ ଅଟେ, ସେଥିରେ ଅବିନାଶୀ ଅଭିନୟ ଭରି ହୋଇ ରହିଛି । ଏହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ନା । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ ତୁମକୁ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କର, ଏହିଥିରେ ହିଁ ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡୁଛି, ଅଧିକ ଅଭିନୟ ତୁମର ରହିଛି । ବାବାଙ୍କର ଏତେ ଅଭିନୟ ନାହିଁ, ଯେତେ ତୁମର ଅଛି ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ସ୍□ର୍ଗରେ ସୁଖୀ ହୋଇ ଗଲେ ମୁଁ ବିଶ୍ରାମ କରୁଛି । ସେ ସମୟରେ ମୋର ଆଉ କୌଣସି ଅଭିନୟ ନ ଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଏତେ ସେବା କରୁଛି ନା । ଏହି ଜ୍ଞାନ ଏତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ, ଯାହାକି ତୁମ ବିନା ଆଉ କେହି ଟିକିଏ ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ବାବାଙ୍କ ୟାଦରେ ନ ରହିଲେ ଧାରଣା ମଧ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ । ଖାଦ୍ୟ-ପାନୀୟ ଆଦିରେ ଫରକ ପଡିବା ଦ୍□ାରା ଧାରଣାରେ ମଧ୍ୟ ଫରକ ପଡିଯାଇଥାଏ, ଏଥିରେ ପବିତ୍ରତା ବହୁତ ଆବଶ୍ୟକ । ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କରିବା ବହୁତ ସହଜ ଅଟେ । ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ବର୍ସା ପାଇବାକୁ ହେବ, ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହିଛନ୍ତି ତୁମେ ନିଜ ପାଖରେ ମଧ୍ୟ ଚିତ୍ର ରଖ । ଯୋଗର ଏବଂ ବର୍ସା ଅର୍ଥାତ୍ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ଚିତ୍ର ତିଆରି କରି ରଖ ତେବେ ନିଶା ରହିବ । ମୁଁ ବ୍ରାହ୍ମଣରୁ ଦେବତା ହେଉଛି । ପୁଣି ଦେବତାରୁ କ୍ଷତ୍ରିୟ ହେବି । ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେଉଛନ୍ତି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗୀ । ତୁମେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେଉଛ ନା । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା ବୁଝାଇବା ପାଇଁ କେତେ ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ଦିନକୁ ଦିନ ଯେତେ ଯେତେ ଜ୍ଞାନକୁ ବୁଝିବେ ସେତେ ଖୁସି ମଧ୍ୟ ବଢିବ ।

ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଣିଛ ବାବା ଆମର ବହୁତ କଲ୍ୟାଣ କରୁଛନ୍ତି । କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ଆମର ଉନ୍ନତିର କଳା ହୋଇଥାଏ । ଏଠାରେ ରହିଥିବାରୁ ଶରୀର ନିର୍ବାହ ଅର୍ଥେ ସବୁ କିଛି କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ବୁଦ୍ଧିରେ ରହୁ ଯେ ଆମେ ଶିବବାବାଙ୍କ ଭଣ୍ଡାରରୁ ଖାଉଛୁ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କଲେ କାଳକଣ୍ଟକ ଦୂର ହୋଇଯିବ । ପୁଣି ଆତ୍ମା ଏହି ପୁରୁଣା ଶରୀର ଛାଡି ଚାଲିଯିବ । ପିଲାମାନେ ବୁଝୁଛନ୍ତି - ବାବା କାହାଠାରୁ କିଛି ବି ନେଉ ନାହାଁନ୍ତି । ସେ ତ ଦାତା ଅଟନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋର ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲ । ତୁମର କାହାକୁ ପଇସା ଦାନ କରିବା ଉଚିତ୍ ଏହି କଥା ଉପରେ ପୂରା ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ପଡିବ । ଯଦି କାହାକୁ ପଇସା ଦେଲ ଏବଂ ସେ ଯାଇ ମଦ୍ୟପାନ କଲେ, ଖରାପ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ତେବେ ତାର ପାପ ତୁମ ଉପରକୁ ଆସିଯିବ । ପାପ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସହିତ ନେଣ-ଦେଣ କରି ପାପ ଆତ୍ମା ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । କେତେ ଫରକ ରହିଛି । ପାପ ଆତ୍ମା, ପାପ ଆତ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ନେଣ-ଦେଣ କରି ପାପ ଆତ୍ମା ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ ତୁମକୁ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହେବାର ଅଛି, ସେଥିପାଇଁ ପାପ ଆତ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ଆଦାନ-ପ୍ରଦାନ କର ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି କାହାକୁ ବି ଦୁଃଖ ଦିଅ ନାହିଁ, କାହା ପ୍ରତି ମୋହ ରଖ ନାହିଁ । ବାବା ମଧ୍ୟ ସାକାରିନ୍ ହୋଇ ଆସୁଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ମିଠା ସୁଖ ଦେବା ପାଇଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ପୁରୁଣା ଅବଗୁଣ ନେଇ ଦେଖ କେତେ ସୁଧ ଦେଉଛନ୍ତି । ବହୁତ ଅଧିକ ସୁଧ ମିଳୁଛି । କେତେ ଭୋଳା ଅଟନ୍ତି, ଦୁଇ ମୁଠା ବଦଳରେ ମହଲ ଦେଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଏବେ ତୁମର ଯାତ୍ରା ସମାପ୍ତ ହେଲା, ତୁମକୁ ନିଜ ଘରକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ତେଣୁ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ପ୍ରତି ବେହଦର ବୈରାଗ୍ୟ ରଖି ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ଉପରେ ସ୍ଥିର ରଖିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ସଂଗମଯୁଗରେ ବାବା ଯେଉଁ ଯଜ୍ଞ ରଚନା କରିଛନ୍ତି, ସେହି ଯଜ୍ଞର ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ସଚ୍ଚା-ସଚ୍ଚା ପବିତ୍ର ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେବାକୁ ପଡିବ । କର୍ମଧନ୍ଦା ଆଦି କରି ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କର ୟାଦରେ ରହିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ଆଦି ରତ୍ନର ସ୍ମୃତି ଦ୍□ାରା ନିଜର ଜୀବନର ମୂଲ୍ୟକୁ ଜାଣିପାରୁଥିବା ସଦା ସମର୍ଥ ଆତ୍ମା ଭବ ।

ଯେପରି ବ୍ରହ୍ମାବାବା ଆଦି ଦେବ ଅଟନ୍ତି ସେହିପରି ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର, କୁମାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଆଦିରତ୍ନ ଅଟନ୍ତି, ଆଦିଦେବଙ୍କର ସନ୍ତାନ ମାଷ୍ଟର ଆଦିଦେବ ଅଟନ୍ତି । ନିଜକୁ ଆଦି ରତ୍ନ ଭାବିବା ଦ୍□ାରା ହିଁ ନିଜର ଜୀବନର ମୂଲ୍ୟକୁ ଜାଣିପାରିବ କାହିଁକି ନା ଆଦିରତ୍ନ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ରତ୍ନ ବା ଈଶ୍□ରୀୟ ରତ୍ନ, ତେଣୁ କେତେ ମୂଲ୍ୟ ବଢିଗଲା, ସେଥିପାଇଁ ନିଜକୁ ସର୍ବଦା ଆଦିଦେବଙ୍କର ସନ୍ତାନ ମାଷ୍ଟର ଆଦିଦେବ, ଆଦି ରତ୍ନ ମନେ କରି ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କର, ତାହା ହେଲେ ସମର୍ଥ ଭବର ବରଦାନ ମିଳିଯିବ । କିଛି ବି ବ୍ୟର୍ଥରେ ନଷ୍ଟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଜ୍ଞାନୀ ତୁ ଆତ୍ମା ତାଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ଯେଉଁମାନେ ଧୋକା ଖାଇବା ପୂର୍ବରୁ ପରଖି ନେଇ ନିଜକୁ ସୁରକ୍ଷିତ କରିଦିଅନ୍ତି ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ନିଜର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍□ାରା ସୂକ୍ଷ୍ମଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବାର ସେବା କର:-

(୧୧) ଏବେ ସେବାକ୍ଷେତ୍ରରେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶକ୍ତିର ପ୍ରୟୋଗ କରି ସମସ୍ତଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ସେବାକୁ ଯୋଡିଦିଅ । ତା’ପରେ ଦେଖିବ ସଫଳତା ତୁମ ନିକଟରେ ଆପେ ଆପେ ନତମସ୍ତକ ହୋଇଯିବ । ତେବେ ସେବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯାହା ବି ସବୁ ବିଘ୍ନ ଗୁଡିକ ଆସୁଛି ସେହି ବିଘ୍ନ ରୂପୀ ପରଦା ପଛ ପଟେ କଲ୍ୟାଣର ଦୃଶ୍ୟ ଲୁଚି ରହିଛି, କେବଳ ସଂକଳ୍ପର ଏବଂ ବାଣୀର ଶକ୍ତି ଦ୍□ାରା ବିଘ୍ନ ରୂପୀ ପରଦାକୁ ହଟେଇ ଦିଅ, ତେବେ ଭିତରେ ଲୁଚିଥିବା କଲ୍ୟାଣର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖାଯିବ ।